

विराधेन विवक्षितः न प्रसिद्धः अपि तु विवक्षित एव सराम
इत्यन्ये विहन्यतेऽस्मिन्निति विप्रः अभिधानादाधारे टक् ॥ १३३ ॥

प्रणश्यन्नपि नाशकोदत्येतुं वाणगोचरं । त्वयै
वोक्तं महामायोमारीचोरामहस्तिनः ॥ १३४ ॥

ज०म० प्रणेत्यादि । मारीचः प्रणश्यन्नपि पलायनपरोऽपि सन् महा
मायः कनकमृगरूपधारित्वात् रामहस्तिनः रामोहस्तीव तस्य
वाणगोचरं वाणपदवीं अत्येतुं अतिक्रमितुं नाशकोत् न शक्तवा
निति त्वयैवोक्तं ममारेत्यभिदधता न मया यदि शक्नोति अति
क्रमितुं न ममार ॥ १३४ ॥

भ० प्रणश्यन्नित्यादि । मन्त्रियोगाच्च मारीचइत्यादि यदुक्तं
तदुत्तरमाह महती माया यस्य समारीचः प्रणश्यन्नपि पलाय
मानोऽपि रामहस्तिनोवाणगोचरं वाणपदवीं अत्येतुं अतिक्रमितुं
न अशक्नोत् न शक्नोऽभूत् इति तु त्वयैवोक्तं रामोहस्तीव बलव
त्वात् एतेन रामस्य धन्विश्रेष्ठत्वमस्येवेति सूचितं ॥ १३४ ॥

अन्यासक्तस्य यदीर्यं न त्वं स्मरसि वालिनः । मूर्च्छा
वान्नमतः सन्ध्यां ध्रुवं तद्वाङ्मपीडितः ॥ १३५ ॥

अन्येत्यादि । सन्ध्यादेवतां नमतो अन्यासक्तस्य वालिनो यदीर्यं
सामर्थ्यं तत् ध्रुवमवश्यं त्वं न स्मरसि न चितयसि कुतः वाङ्मपीडितः